

Sygn. akt: X C 621/21 upr

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2021 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9420,37 zł (dziewięć tysięcy czterysta dwadzieścia złotych trzydzieści siedem groszy)

- z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 8890,18 zł od dnia 18 listopada 2020 r. do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 530,19 zł od dnia 18 listopada 2021 r. do dnia zapłaty

II. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

X C 621/21

## UZASADNIENIE

Powód złożył pozew przeciwko P. S. o zapłatę kwoty 9420,37 zł z odsetkami i kosztami.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany zawarł z powodem umowę pożyczki. Pozwany nie spłacił jej a umowa została wypowiedziana.

Pozwany przyznał, że zawarł umowę pożyczki i otrzymał 7000 zł, zakwestionował jednak pozostał kwotę do zapłaty. Pozwany nie spłacił pożyczki a umowa została wypowiedziana

Niezakwestionowana umowa pożyczki dotyczyła kwoty 7000 zł, którą pozwany miał zwrócić w ciągu 60 miesięcy wraz z kosztami udzielenia pożyczki w tym 2380 zł prowizji. (umowa k. 7-10, potwierdzenie wypłaty k. 16) Pozwany przyznał, że spłacił jedynie 1300 zł i wskazał, że nie zgadza się z żądaniem zapłaty kwoty przewyższającej kapitał.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim został wskazany wzór, na podstawie którego oblicza się maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu. Kwota 2380 zł prowizji mieści się w ramach określonych ustawą. Sąd zobligowany jest z urzędu badać ewentualne istnienie niedozwolonych klauzul w umowach.

Art. 385<sup>1</sup> k.c. wskazuje, że konsumenta nie wiążą postanowienia umowy zawieranej z przedsiębiorcą, o ile 1) kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy, 2) nie były z nim indywidualnie uzgadniane, 3) nie dotyczą głównych świadczeń umownych opisanych w sposób jednoznaczny. Zdaniem Sądu prowizja w kwocie 2380 zł jest wprawdzie stosunkowo wysoka, jednakże zasadniczo niższa niż zgodne z zapisem art. 36a stosowane przez firmy pożyczkowe kwoty prowizji sięgające niemal 100% kapitału. Sąd uznał więc, że obowiązek zapłacenia tej kwoty, w sytuacji wolności umów, nie jest obowiązkiem sprzecznym z dobrymi obyczajami ani nie narusza rażąco interesów pozwanego. W pozwie poza kapitałem i prowizją powód domagał się zasądzenia jedynie skapitalizowanych odsetek umownych.

Pozwany wniósł o rozłożenie należności na raty po 200 zł miesięcznie. Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W uzasadnieniu wniosku pozwany wskazał, że zarabia 2469 zł a 1000 zł płaci za czynsz. Tym samym nie jest w stanie spłacić należności jednorazowo. Sąd uznał, że rozłożenie pozwanemu należności na raty zbyt rozciągnęło w czasie możliwość zaspokojenia słusznych interesów powoda. Tym samym wniosek nie został uwzględniony. Jednakże sytuacja pozwanego skłoniła Sąd do zastosowania art. 102 kpc i odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu.